

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Amor Deiparæ Virginis Mariæ; Petri Antonii Spinelli
Neapol. Societ. Iesv**

**Spinelli, Pietro Antonio
Coloniæ Agrippinæ, 1620**

S. Franciscus, & Ordo Minorum, & de corona, num. 8. & 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60948](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60948)

IX.

S. FRANCISCVS ORDINIS
 Minorum institutor, eiusdemq; Ordinis erga Virginem deuotio; necnon Corona institutio.

SANCTVS Franciscus, qui vna cum S. Dominico à Deipara, ut ià diximus, Christo Domino oblatus, & ad præclarissimum animarum ad Deum reuocandarum munus est destinatus: *Incredibili, Bonauent. inquit Bonauen. in eius vita, c. 9. matrem Domini complectebatur amore, eo quod Dominum maiestatis Fratrem nobis effecerit, & per eam similes misericordiam consecuit: In ipsa post Christum præcipue fidens, eam sui, ac suorum aduocatam constituit, & in eius honorem à festo Apostolorum Petri, & Antea Assumptione Pauli, usq; ad festum Assumptionis deuotissime ieiunabat. Ita S. Bonauentura. Quadragagesimam ieiunat. Canisius.* Ea deuotio effecit vt S. Franciscus hac prece Deiparam oraret, ex Canisio lib. 5. c. 27. *S. Maria Virgo, non est tibi similis nata in mundo in mulieribus: Filia, & Ancilla Altissimi Regis, Patris coelestis: mater sanctissima Domini nostri Iesu Christi: Sponsa Spiritus S. ora pro nobis cum S. Michaeli Archangelo, & omnibus virtutibus caelo-*

cælorum, & omnibus Sanctis, tuum sanctis-
simum filium, dilectissimum Dominum, &
Magistrum, Amen.

Eadem quoq; deuotio fecit, vt Assisij
in Ecclesia beatissimæ Dei Genitricis de
Portiuncula olim deserta, sedē colloca-

In S. Ma-
ria de An-
gelis liben-
ter mora-
tur.

rit suâ, eamq; Ecclesiâ (q̄ eius fuit in Dei-
param studiū) plurimi semper æstimaue-
rit, teste eod. Bonau. c. 2. vbi de ea Eccle-
sia agens, sic scribit: Hanc côm vir Dei sic
derelictâ conspiceret, ob deuotionem seruen-
tem, quam habebat ad Dominam mundi,
coepit illic assiduè pro ipsius reparazione mo-
rari: sentiens aut̄ iuxta nomen ipsius Eccle-
siæ, quo ab antiquo, S. Maria de Angelis
votabatur, Angelicarū ibi visitationū fre-
quentiam, pedem fixit ibidem, propter reue-
rentiam Angelorum, amoremq; præcipuum

Matris Christi. Hūc locū vir Sanctus ama-
uit præ cæteris mūdi locis. Hic etenim humi-
liter coepit, hic virtuosè profecit, hic feliciter
consummauit, hunc in morte fratribus tan-
quā Virgini charissimum commendauit.
Et c. 14. cum de S. Francisco morti proxi-
mo ageret: Ad S. Mariam de Portiuncula,
inquit, se portari poposcit, quate-
nus ubi ac-
ceperat spiritū gratia, ibi redderet spiritum
vita hæc omnia S. Bonauentura.

Ibidem.
moritur.

Quin etiam in Chron. S. Francisci par. Chron.
l. libro 2. capit. 73. legimus eum oprasse, S. Franc.

Eius cor
ibi recon-
ditum.

ut post obitum in hoc eodem beatæ Vir-
ginis de Portiuncula Templo, ad quod
uiuens singulari ferebatur affectu, cor
suum recondideretur, quod etiam existi-
matur Angelorum manibus eo delatum,
in quodam eius templi sacello ad hanc
vsque diem asseruari.

Indulgen-
tiã à Chri-
sto per Dei-
param ob-
tinere.
Chronica
in liber cõ-
formitatũ
S. Franci-
sci.

Ordo Mi-
norũ erga
Virginem
studiosus.

Sanè cum indulgentiam plenariam
ijs, qui peccata sua ritè confessi, Eccle-
siam de Portiuncula visitauerint, à Chri-
sto Domino peteret, illicò Virginẽ, quæ
ad filij dexteram assidebat, inuocauit; ea-
que beneficij mediatrice ad filium adhi-
bita, petitionis suæ fructum est conse-
cutus; ut videre est in lib. Conformita-
tum S. Francisci libr. 2. conform. 2. & in
Chron. eiusdem loc. cit. cap. 1. & 2.

9 Ordo porro Minorum tanti Patris
monita, ac vestigia secutus pietatem er-
ga Deiparam studiosissimè coluit: nam
inter alia multa, ut dicemus, diligenter
in concionibus propagauit eam precan-
di formulam, quam *Coronam* appellant,
quæ 63. salutationibus Angelicis con-
stat, interiecta ordine quodam septies
oratione Dominica, & pro sententia illa
quæ Virginem sanctissimam ab omni o-
riginali culpa immunem prædicat, ac er-
rimè superioribus sæculis, & deinceps
propugnauit.

Et

Et quidem, quod spectat ad Coronam Virginis Pelbartus de Temesuar *Pelbartus.*
 Ordinis Minorum de Observantia in opere quodam quod *Stellarium Corona*
gloriosissima Virginis appellavit, & Sixto *Corona B.*
 IV. qui sedit anno 1471. *ut capit. 34. diximus,* dicavit, libr. 2. part. 2. artic. 3. refert *quomodo*
 quoddam de ea miraculum, quod à B. Io. *B. Io. Capistranus*
 Capistrano viro gravissimo & sanctissimo euulgatum asserit, à quo potuit illud *obiit anno*
 accepisse Pelbartus, quippè qui eodem *1456 in*
 tempore cum eo vixit. *Hungaria*

Cùm Clericus quidam in sæculari habitu quotidie sermo florum beatæ Virginis imaginem coronare solitus, Ordine Minorum suscepisset, & post aliquod tempus ad sæculum redire vellet, quod in religione sermo illud ex floribus beatæ Virgini more suo offerre non posset, ei oranti Deipara apparuit, vetuitq; hominem è religione discedere, simulq; docuit sermo quoddam spirituale, ex salutationibus Angelicis, & oratione Dominica in hunc locum conflatum sibi offerri, ut scilicet in memoriam *septem*
gaudiorum, quorum ipsa sensu perfusa est, ad unumquodq; illorum semel orationem Dominicam Deo gratias agendo pro illo beneficio Virgini collato recitaret, cui salutationem Angelicam de-

Corona
quomodo
recitanda.

Septem
gaudia
B.V.

cies subnecteret, præter vltimum, in quo
ter solū adijciēda erat salutatio Angelica.

Septem porrò Virginis gaudia in hoc
ferto recolenda, hæc sunt.

Primum, quod habuit in Conceptio-
ne filij sui.

Secūdum, cū in vtero filium gesta-
uit, & sanctam Elisabeth visitauit.

Tertium in Christi Natiuitate.

Quartum, cū Christus à Magis ag-
nitus, & adoratus est.

Quintum, cū filium in templo in-
uenit, & inde cum ea simul descendens,
erat illi subditus, ac dulcissimè cum ea
est conuersatus.

Sextum in Christi Resurrectione.

Septimum, cū assumpta est in cœlū:
& in hoc postremo post orationem Do-
minicam, ter subnectenda est salutatio
Angelica, ita vt in vniversum oratio Do-
minica septies, Angelica verò salutatio
ter & sexagies repetatur, qui numerus
congruit annis, quibus *ex nonnullorū sen-
tentia* B. Virgo vixit in terris, *de hoc tamē
c. 6. dil. genter tractauimus*, adiecit que B.
Virgo fertum hoc longè grauius sibi fu-
turum, quā fertum illud cōpactū ex flo-
ribus, quod singulis sibi diebus studiosè
olim ab eo offerebatur.

Is verò post aliquod tempus cū iter
age-

ageret cum ſocio in ſylua quadam hanc
 Coronam Virgini perſoluebat: at qui in
 eadem ſylua deliteſcebant latrones, pul-
 cherrimam oculis viderunt Virginem
 oranti fratri aſtanti, & ad ſingulas ſa-
 lutationes Angelicas roſam colligentem
 filo que aureo, circulo cuidam alligantē;
 quod ſerti & coronæ ſpeciem præ ſe fe-
 rebat: abſoluta oratione, latrones in fra-
 tres irruunt, importunè ſuſcitantur de
 Virgine illa; quam cum fratres nō vidif-
 ſent, negebant ſecum fuiſſe, & Deiparā,
 vt ab ijs liberarentur, enixè rogabant:
 cum ecce Virgo ſanctiſſima cœtu Ange-
 lorum ſtipata, & ſerto illo quaſi corona
 redimita apparens grauiter latrones il-
 los increpuit, & ad Angelos cōuerſa: Ecce
 inquit, *quali me corona ille frater me orna-
 uit*: quæ cum dixiſſet, ab eorū ſeſe oculis
 ſubduxit: mox latrones ſclerū peniten-
 tia ducti, religionē ingrediuntur: fratres
 verò ex eo tēpore ſingulis diebus eò di-
 ligentius coronam Virg. offerre non ceſ-
 ſarunt, quo eidem acceptam eſſe expe-
 rimento tam manifeſto didicerant.

*Corona
 præſtan-
 tia mira-
 culo à Dei
 para con-
 firmatur.*

Hoc ipſum refert in Chron. Minorū, *Chron. Mi-
 3. part. lib. I. cap. 35. vbi additur fratrem il-
 lum ſanctè obiſſe, atq; hoc miraculum* *Fratres de*
 ſub initium, quo cœpère Fratres Mi- *Obſeruan-*
 nores, quos vocant de Obſeruantia, *tia Mino-*
 con-

res Coronā contigisse : qui omnes propterea cor-
recitare nam hanc recitare solebant, & in con-
solebant. cionibus ad hāc precandi formā ita om-
 nes adhortati sunt, vt in morem vniuer-
 si populi Christiani iam sit inducta. Hęc
 in Chronicis.

Quod quidem satis constat, cū ne-
 mo ferē sit inter Catholicos, qui sertum
 hoc ex globulis precatorijs secum non
 ferat.

Adijciuntur præterea in Chronicis c.
 36. & 37. quāplurima huius coronæ mi-
 racula, quibus Deipara hoc pietatis ge-
 nus sibi gratum esse apertē declarauit.

Quia etiam S. Bernardinus Senensis,
 teste eodem Pelbarro, quotidie Coronā
 hanc recitabat, eaq; de causa à Deipara
 donum concionandi, & miracula edendi
 est consecutus : quod plenius infra in S.
 Bernardino dicemus. Atq; hęc de studio
 Ordinis Minorum in hac Virginis Co-
 rona recitanda, & apud alios propagan-
 da sint dicta.

Ordo Mi-
 norum pro
 Concept.
 Virg. im-
 maculata
 Chron.
 Minor.
 Quod verò pertinet ad sententiam il-
 lam quæ tuetur Virginem beatissimam
 in sua Concept. ab omni originali culpa
 præseruatam : Scimus Ioannem Duns
 Scotum Doctorem cognomento Subti-
 lem, de cuius sanctitate egregium habes
 testimonium in Chron. Min. par. 2. lib. 7.

c. 3. acerrimè hanc sententiam tutatum esse: quam amplexati sunt eius discipuli Franciscus Mayro Doctor illuminatus, & vniuersa scholia Scotistarū. quin & reliqui omnes Ordinis Minorum, qui post Scoti ætatem fuerunt. *Mayro.*

Quamuis non me lateat aliquos ex eodem ordine Scoti antiquiores Virginis studiosissimos, S. Bonauenturam nimirum, Alexandrum Alensem, contrarium aliquando sensisse.

Ceterum Ambrosius Catherinus o- *Ambros.*
pusc. pro immaculata Concept. B. Virg. *Catherin.*
part. i. c. de Scholasticorum opinionibus testatur ferri de S. Bonauentura, eū prope mortem retractasse quæ contra B. Virginis conceptionem immaculatam scripserat.

Idem quoque asserit de Alexandro Alensi, quem ex eodem Catherino testatur Magister Gulielmus in 3. sent. similiter recantasse, & eius hac de re libellum ostensum fuisse Tolosæ, dum eiusmodi quæstio ibi disputaretur. *Magister Gulielm.*

Hanc sententiam de immaculata Dei-
paræ Conceptione post Scoti tempora,
plerique omnes ex alijs scholis ample-
ctuntur, *quemadmodum cap. 7. plenius dixi*
Hæc paucis attigisse volui, vt ostēde-
rem S. Francisci ordinem erga Virginem
Dei-

Deiparam in hac sententia, quæ ad eius gloriam facit, propaganda studio fuisse maximè inflammarum.

X.

S. ANTONIVS DE PADVA
Ordinis Minorum.

*apud Sur.
die 13. Iun.*

IO SANCIVS Antonius Patavinus vitæ sanctimonia, & miraculorum gloria illustris, Virgini addictissimus fuit, quod instante eius exitu ab hac vita præ se tulit; facta enim confessione, hymnum Virginis, cuius initium est: *O gloriosa Domina*, canere cæpit, cuius hymni virtutes aliàs erat expertus: cum enim Sathanas fructui concionum eius inuidens, nocte quadam sacre Quadragesimæ beati viri guttur magna vi compressisset, ut eum præfocaret; ipse beatissimæ Virginis Deiparæ nomen invocans, & vivificæ crucis signum fronti imprimens, simulque hunc hymnum: *O gloriosa Domina depromens*; nequissimum spiritum effugavit. Hæc ex vita eius apud Surium.

Idem hymnum, O gloriosa Domina depromens demonem fugavit. Surius.

13. Iunij, tomo 3.

S. THO.